

Ara que farà quatre anys que començà el cas Fabra, al desembre de 2003, arran de les denúncies de Vicente Vilar, la instrucció de les diverses causes penals sembla haver-se estancat. Tanmateix, la jutgessa ja té damunt la taula les declaracions dels ministres del PP implicats.

Fabra, punt i seguit

El cas contra el president de la Diputació de Castelló, Carlos Fabra, pareix encallat.

El cas més important de suposada corrupció de la història a les comarques de Castelló, en què és investigat el president de la Diputació i del PP provincial, Carlos Fabra, per suposats delictes contra l'Administració Pública, reunions prohibides, falsificació de documents i frau fiscal,

no pareix que haja de tenir una ràpida solució. Més encara quant la jutgessa del municipi de Nules (Plana Baixa) que instrueix la causa, la setena a assumir la investigació, ja ha demanat el trasllat, per tal d'eludir un cas tan polèmic i amb tantes repercussions polítiques.

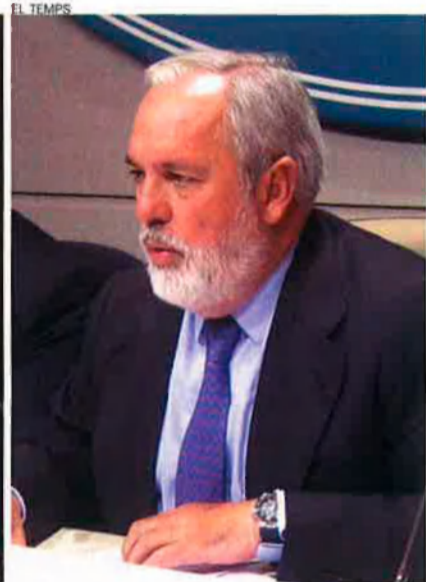
Ara, pràcticament tota la causa depèn de les conclusions de la investigació patrimonial que porten a terme perits d'Hisenda i d'Anticorrupció. Les declaracions a la instrucció de tres ex-ministres del PP de l'era d'Aznar han confirmat, pràcticament, la versió de Fabra. Tot i això, els testimoniatges dels dos ex-ministres d'Agricultura, Jesús Posada i Miguel Arias Canete, i de la de Sanitat, Celia Villalobos, han confirmat que sí que hi hagué reunions als ministeris, en què es va parlar de les llicències fitosanitàries de l'empresa Naranjax, propietat de Vicente Vilar.

I aquestes reunions són la pedra angular del cas, juntament amb la investigació patrimonial, perquè es tracta d'esbrinar si Fabra, antic amic i soci de Vilar, va enriquir-se en canvi d'agilitar l'autorització als ministeris per a les llicències i permisos fitosanitaris de l'empresa Naranjax, gràcies a les seues gestions i a les de més responsables del PP provincial –senadors i diputats.

Aqueixes declaracions van ésser per escrit, perquè els ex-ministres es van acollir al dret de no haver d'acudir a un jutjat per declarar sobre qüestions que tenen a veure amb la seua etapa al govern. D'aquesta forma, es van estalviar la fotografia a la porta dels jutjats de Nules.

Als escrits, l'ex-ministre Jesús Posada va confirmar a la jutgessa de Nules que el 12 d'abril de 1999 va rebre al seu despatx el president de la Diputació de Castelló, l'ex-senador castellonenc Miguel Prim, el secretari d'estat d'Hisenda i més tard ministre, Juan Costa, i el senador d'aleshores Juan José Ortiz. La declaració contrasta amb la feta anteriorment per Juan Costa, ara coordinador de campanya del PP, que havia assegurat al jutjat que no recordava aquella cita.

Posada va admetre que en aquella trobada –de la qual EL TEMPS ja va parlar, arran d'un dossier intern del ministeri, on apareixia una carta de Prim

L'ex-ministra de Sanitat, Cella Villalobos, i els ex-ministres d'Agricultura, Jesús Posada i Miguel Arias Canete.

que la detallava-, Prim es va interessar per les llicències de Naranjox. I que, poc després, es va aprovar el permís per a un dels productes fitosanitaris que enriquiria Vilar.

Així i tot, aquestes revelacions no deixen tancada la causa. Tot i demostrar-se l'existència de la trobada, cal determinar si la reunió va motivar l'aprovació del producte de Naranjox, una circumstància que Posada nega davant la jutgessa. Ell assegura que "l'aprovació de l'abamectina -el producte estrella de Naranjox- ja era prevista quan es va fer la reunió".

El substitut de Jesús Posada a la cartera d'Agricultura, Miguel Arias Canete, va ser l'únic dels tres ex-ministres que va negar haver intervingut en cap reunió. Va assegurar saber qui era Fabra, però "no haver-s'hi reunit mai". Tanmateix, va admetre que sabia que l'ex-diputat i ex-senador de Castelló Miguel Prim "es preocupava per l'estat de tramitació de determinats productes fitosanitaris que interessaven empreses de la província que representava al Parlament". I va afegir: "En alguna ocasió, el senyor Prim em va abordar als corredors del Congrés, per demanar-me sobre la tramitació de productes fitosanitaris que interessaven empreses establertes a la província que representava, i el vaig derivar a la meua cap de gabinet."

També la titular de Sanitat, Celia Villalobos, va admetre que s'havia reunit, al seu despatx, amb el presi-

dent de la Diputació de Castelló i amb l'empresari d'Artana Vicente Vilar. I va assegurar que havia estat Fabra qui s'havia posat en contacte amb el seu gabinet, "com normalment feien més polítics i empresaris, que volien una entrevista amb la ministra de Sanitat". Així mateix, va detallar que durant l'entrevista "Fabra va parlar de la lentitud amb què els aprovava [els productes fitosanitaris] Agricultura". No obstant això, Villalobos va remarcar que ella "no hi tenia cap competència" i es va limitar a "demanar a la direcció general de salut pública un informe de la situació dels productes fitosanitaris". Va negar que alguns altres personatges polítics, com l'ex-directora general de Salut Pública i Consum, Dolores Flores, o l'ex-secretari general de Gestió Sanitària del Ministeri de Sanitat, el castellonenc Rubén Moreno, imputats en la causa, feren cap mediació ni intervingueren a la reunió.

Pròximes diligències. Tot i les escasses però transcendents aportacions dels ex-ministres, el cas encara no s'ha tancat. De fet, la titular del jutjat de Nules ha emprès noves diligències, per ordre de l'Audiència Provincial de Castelló, per tal que declaren en qualitat d'imputats, precisament, l'ex-directora general de Salut Pública i Consum, Dolores Flores -amiga de l'esposa de l'ex-president Aznar, Ana Botella- i l'ex-directora general de la Conselleria de Benestar Social, i anteriorment de

Qualitat Ambiental de la Conselleria de Territori i Habitatge de la Generalitat Valenciana, Pilar Mánez.

A més, els perits d'Hisenda i Anticorrupció continuen acumulant dades de més d'una vintena de bancs i registres de la propietat respecte al patrimoni de Carlos Fabra, la seua esposa, Maria Amparo Fernández -també imputada en la causa-, i llurs quatre fills, per tal d'esbrinar si el president de la Diputació va cobrar diners per les suposades gestions a favor de Naranjox. El dossier d'aquests experts econòmics ja té vora vint volums de milers de pàgines.

Malgrat els fronts judicials oberts contra Carlos Fabra, no ha perdut ni poder ni pes polític a la província. Tot i que al principi de la investigació va decaure lleugerament i es va arribar a pensar en la possibilitat d'un canvi, ara per ara sembla totalment descartat. De fet, a les passades eleccions autonòmiques el seu partit va guanyar un diputat provincial, i Fabra ara es troba més reforçat que mai. Aqueixa circumstància ha portat el polèmic responsable provincial a anunciar que es mantindrà a la primera fila de la política. És a dir, el seu lideratge només el posarà en dubte un terratrèmol polític al pròxim congrés del PP del País Valencià o una immediata decisió judicial de fer-lo seure al banc dels acusats. Una possibilitat que és difícil a curt termini.

Macià Claramunt